

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 08 Listopad 2007 04:00

*Samozřejmě, že jdu-li dělat rozhovor o desce, chci si ji napřed poslechnout. Tentokrát jsem slyšel jen dvě jména a kývl jsem bez poslouchání a bez rozmyšlení. **Robert Křestan** a **Bob Dylan**. Dva velcí hrdinové mého hudebního světa a jejich "společný" projekt. Napřed jsem si přečetl "oficiální text vydavatele" a v něm věty jako "kapela i s řadou hostů hraje jako nikdy před tím" nebo "z komorního a nenápadného projektu se stává hudební událost tohoto roku": no, dobrá? Pak jsem si mohl přečíst texty - tedy překlady textů - na internetu - a to už jsem se těšil hodně. Poslední várku otázek jsem pak ladil podle toho, co jsem slyšel na prvním pražském koncertě (KD Krakov, 18. 10.) turné*

[Druhé trávy](#)

k albu

Dylanovky

. Kapela s dvěma přítomnými hosty (David Landštof a Pepa Malina) hrála naprosto skvěle - tedy jako už často - a událostí pro mne byl zmiňovaný koncert, následný poslech desky, o kterou jde, i rozhovor se vstřícně naladěným Robertem Křestanem, který jsme vedli ve foyer KD Krakov. Tady ho máte.

Jak vznikl nápad udělat projekt česky otextovaných Dylanových písniček?

Já jsem na to myslel dlouhou dobu, už od začátku 90. let, a za tu dobu jsem se k tomu ani jednou neodhodlal, i když jsem se k těm nápadům někdy vracel. Definitivní impuls vzešel až od Honzy Vyčítala, který mně někdy před rokem volal, v jednom z takových těch záchvatů euforie a svatého nadšení a říkal: "

Musíme spolu natočit desku Dylanových písniček

." Já jsem o tom chvíli přemýšlel a zdálo se mi to jako dobrý nápad. To, že to nakonec dopadlo jinak, že? je to deska Druhé trávy, kde je Honza host na jednu písničku - to je souhra velmi složitých okolností a vývoje celého roku. To stejné s Wabi Daňkem. Nicméně poslední impuls, ten rozhodující, byl od Honzy.

Takže původně měla vzniknout deska s rovnoměrným zastoupením všech účastníků? I co se týče textů?

I textů. Potom se zredukovaly počty s tím, že já jsem měl třeba polovinu a oni dva druhou? prostě tak nějak se to celý přelívalo. Potom z toho naše firma chtěla mít desku Druhé trávy s hosty a nakonec to všechno dopadlo takhle.

Takže víceméně kvůli firmě?

To byl jenom jeden z důvodů. Já tady nebudu vypočítávat všechny? Je to trošku bolavý téma, jak pro nás, tak pro Honzu Vyčítala.

Jak to bylo s výběrem písniček nebo řekněme textů? Bylo jich původně připraveno víc a škrtilo se? Proč je tu zrovna těchto jedenáct skladeb z celého rozsáhlého Dylanova díla?

Já jsem měl už dlouhá léta takový seznam dejme tomu třeba čtyřiceti písní. V průběhu let se zužoval a zužoval, až z toho vyšel určitý výběr. Tam byly písně navíc, ale při dalším výběru jsem musel dát pozor na dramaturgii - na tempo a na takovéhle věci, takže do toho nejužšího výběru jsem nakonec vybral tady těch? myslím, že devět skladeb, které tam mám já.

Existují i nějaké další texty?

Ne, texty neexistují. Jenom náčrty? Protože já jsem poslední verzi textů dodělával jako vždycky až ve studiu.

Ještě jedno kafe na téhle desce nikdy nemělo být?

Ne, vždyť to už vyšlo mockrát.

Jak to bylo vlastně s písničkou A Hard Rain's A-Gonna Fall, kterou jste nahráli jako Čím dál tíž se dejchá? Naznačoval jsi na pódiu, že už jsi ji kdysi otextoval?

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 08 Listopad 2007 04:00

V 70. letech jsem měl k dispozici nahrávku té písničky, která se mně strašně líbila. Rozuměl jsem pouze polovině slov, protože jsem neměl text před sebou. Vymyslel jsem slogan, to "*čím dál tíž se dejchá*"

", a napsal jsem text, v němž jsem pochytil některý Dylanovy verše, ale v podstatě jsem napsal vlastní text. Ten jsme hrávali s Trapery dost intenzivně a relativně velmi úspěšně. Když jsme se rozešli, tak ta písnička prostě skončila. Od té doby jsem ji na veřejnosti nikdy nehrál, až na to, že když se občas sejdem a hrajeme starý vály - no, tak hrajeme i tohleto. A protože se mi ten hlavní slogan líbil doteď a? už jsem se naučil anglicky, tak mi to bylo líto a rozhodl jsem se, že slogan použiju a že originální text prostě přeložím. Akorát že si teď původní český text nemůžu vyhnat z hlavy.

Že toho, co jsem si už přečetl a teď slyšel na koncertě, mám pocit, že ty tvé překlady jsou velmi věrné. Jak moc? Je tam věrnost skutečně úplně nade vše?

Věrnost nade všechno nemůže být, protože by to nebylo zpívatelné; a doslovnost taky ne. Já jsem zastáncem toho, aby byl překlad co nejvěrnější, ale český a zpívatelný.

Překvapilo mě, jak ty texty napsané za sebou vypadají: jako by nebyly ani od jednoho autora, ani od jednoho překladatele. Na jedné straně třeba Girl Of The North Country nebo Maggie's Farm, docela prosté věci - a proti nim Not Dark Yet nebo Ring Them Bells. To je tak schválně, aby byla deska plná protikladů??

Já jsem je nevyhledával, ale nakonec se to sešlo tak, že jsou tam? ne snad všechny typy textů, ale je to žánrově hodně rozdílné. Je tam i od Honzy Vyčítala překlad

Lily, Rosemary a Srdcovej Jack

, což je zase další Dylanův model. Navíc tentokrát vyčítalovský, protože Honza zachoval Dylanův příběh, ale dodal k tomu vyčítalovský slovník. Já nevím, jestli je to dobře nebo špatně, prostě to takhle vyšlo. Já jsem to nijak nekoncepoval, prostě jsem chtěl nahrát dylanovky, které jsem si vybral a které se mi dobře zpívají.

To mě taky překvapilo: jak hodně zpěvné byly v tvém podání některé věci - jako třeba Not Dark Yet - které mi v "původním znění" připadají jako hodně monotónní "zaříkávání". Byla to trochu "archeologie" tam tu melodii najít?

Já vím, že hodně lidí Dylana takhle vnímá, ale já ho tak nevnímám, já tam melodii slyším vždycky, takže to pro mě není nic těžkého, nic obtížného. Prostě jsem zaspíval to, co jsem slyšel.

Dá se nějak zobecnit, jestli se hůř převáděly ty komplikované, poetické texty, nebo takové, jako Maggie's Farm?

Já si myslím, že ty jednoduché jsou těžší. Protože tam je všechno nutný vyjádřit třemi, čtyřmi slovy. Kdežto u těch ukecanejch - no tak tam se toho ztratí?

Tradovalo se tu, že Dylan odmítá dát autorizaci k jakémukoli svému textu v jazyce jiném než anglickém. Jak se vám podařilo oficiálně vydat desku s překlady jeho písniček?

To se nepodařilo nám, to se podařilo firmě, ta to vyjednávala. Já mám dojem, že tenhle striktní zákaz už neplatí. Jenom jsem o tom slyšel, nevím to určitě, ale je to snad zejména z toho důvodu, že Dylan práva na své písničky prodal nějaké firmě, v jejímž zájmu je ty písničky prodávat. Ale vyžadují české překlady a není to úplně tak, že by to asi dali každému, i když nevím. Nicméně to, co nebylo možné před deseti lety, teď možné je.

Všiml jsem si, že na desce v několika písničkách opět hostuje foukačkářský velmistr Charlie McCoy. To jste se s ním na nahrávání opravdu sešli?

Ne, ne, to je všechno přes internet. To je i míchaný přes internet. To je míchaný v San Franciscu a v New Yorku a masterovaný v Austinu v Texasu. To už za osobní účasti, ale

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Čtvrtek, 08 Listopad 2007 04:00

míchané je to přes internet.

Druhý muzikant, na kterého se chci zeptat, je bubeník David Landštof, který vás doprovází na turné k desce Dylanovky. Proč zrovna on?

Na desce bubnuje Jirka Stivín, ale David hraje s Garcíou, to znamená s Lubošem Malinou, takže toto spojení bylo nasnadě, rychlé a úplně bezbolestné.

Mohl bych na závěr poprosit o tři věty na téma Dylan a ty?

Já mám Dylana rád od první chvíle, co jsem ho uslyšel, co jsem mu nerozuměl ani slovo. Uslyšel jsem jeho hlas v takové té zfolkovatělé podobě a okamžitě mě zaujal. A drží mě do teďka. Líbila se mi i muzika, pojetí, všechno.

Ve všech jeho velmi různých obdobích?

No, tak ne že by se mi líbilo všechno, to já zase nebudu tvrdit. Ale samozřejmě všechno sbírám, protože správněj dylanofil má i ty nejhorší věci a ty jsou právě nejcennější. Ale z velké většiny mě fascinuje a mám ho rád. Takže toto je takový pokus zprostředkovat zlomek jeho písniček českému publiku. A i sobě, protože když člověk na těch písničkách pracuje, překládá je, tak se v nich nakonec dostane do takových hloubek, že i při nějakým čtení v angličtině nebo poslouchání jsem se tam nikdy nedostal. Takže je to i obohacení mě samotného.

Mezi dvěma posledními řadovými alby Druhé trávy -

Pohlednicí

a

1775 básněmi Emily Dickinsonové

- je mezera pěti let. Ted' právě uplynulo dalších pět let: znamená to, že děláš souběžně na další řadové desce, nebo projekt Dylanovky odsunul očekávanou řadovku někam dál v čase?

Ne, to znamená, že po pěti letech už to začne kapelu štvát, začne na mě bejt protivná? (Smích)
Ne, nedělám na řadovce. Nedělám. Měl bych, ale nedělám.